

Vi springer fra top til top i smukke svæv

fra sommerens utallige lysttoppe
morgener i sol med kaffe og fuglesang
aftener på terrassen med solnedgang i sarte rosé-nuancer
og derimellem havet om din krop som
var du i moders skød

og videre til sensommer-sommer og
udflugter under dyblå himle over snurrende cykelhjul
og videre til sensommer-september-sommer med
tropiske nætter og våde lagener -

i Rüdeshheim gi'r currywurst'en sved på panden
og schnitzlerne tynger kroppene
men sindet lettes af schlagermusik
og danselystne, sanselystne kvinder ser på
de lykkelige, der svinges eller tramper rundt
på die Tanzfläche
og skæver til danske vikinger
som tværtimod deres ry ikke er
ude på rov – i Rüdeshheim

lader os suge ind i skrånende vinmarker
i skarpttegnede streger rækker de mod solen
og lover sødme og rus i en spätlese
og de sejeste druer hænger på helt ind i frosten
som synes at ligge evighed borte i Pfalz i den uge i
sensommer-september-sommer

Loreley, Loreley, Loreley
synger floden længselsfuldt under os
mandlig sexualitet i
der Inn, der Main, der Neckar
og størst af dem alle der Rhein
og er vi på højre eller venstre flodbred
vi krydser det farlige vand i
snurrende sejlads om egen akse
og fanger i et glimt undervejs
Hildegards kloster hist oppe og
The Irish Pub I forreste række bag nok et tog
der lader al samtale forstumme mens femhundrede vogne buldrer forbi
og tørsten sætter atter ind
og vi søger og finder i det soldirrende landskab
den kølige nebenfluss og
slukker vor tørst og stiller vor sult
mens vandet risler under træernes skygge

Et frikvarter fra schlagerkultur og souvenirtilbud
søges og findes i vinoteket
Spätburgunder og Riesling åbner sig for alvor
og bringer os i et svæv videre til
italiensk madkultur
fladbanket kalv og toscanervin i flaske efter flaske
pizza-cato-polka i maverne

og en whiskey på sengekanten
for at holde sjælen i ro under
kampen med lagener og kirkeklokker
i Hotel Traube

stiger nu op med en anden slags tørst
velvilligt fører TOMTOM os til
Kreuzerschwestrenes tilbud om
lægeurter og sindets stilhed og åbenhed
i meditativ ro på græsplænen i det bløde lys
men forstyrres af den pinagtige kitsch i den
nærliggende kirkebygningens flødeskums-arkitektur -
vi hylder arkitektur og nyder skum
men ikke i samme skueret

bænket i rugbrød men stadig sultne
opsøger vi hver en omkørsel
vi kan ikke få omkørsler nok
bringer os ud i improviserede labyrintiske redningsforsøg
og TOMTOM til stadig større forvirring
diskrepansen mellem hendes kølige stemme og
de ophidsede mandsstemmer om den rette kurs
er som forskellen mellem
portvin og snaps -
snor os gennem grønne dalstrøg -
omsider bragt frem til højeste punkt i Pfalz
indtages frokosten bænket ved Parkplatzens plankebord
og senere 142 trin i højden oven på denne vulkanske eruption
platformen på Ludwigsturm
vindmøllernes rotor skærer sig sindigt gennem disen
fjerne utydelige højdedrag vækker vage længsler
efter at høre et posthorns klang i et romantisk landskab
med en kvindes mørke silhuet i et oplyst vindue

og nu er det Worms
og vi indlægges på det tidligere hospital
hvor i sin tid de sårede i Den store Krig
optog hver en seng i de højloftede stuer
med forbindinger om hoved og højt løftede gipsben
mens svale blonde sygeplejersker
lagde kølige hænder på feberhede pander -
nu Parkhotel Prinz Carl -
effektive receptionister udleverer med rolig autoritet
nøgler og oplysninger om
prisen for de fristende cykler –
otte euro dagligt -
vi foretrækker ømme flade futter
sygestuerne er blevet raske
med fladskærm og bar og sofa
men gulvpladsens megastørrelse
fremkalder lettere agorafobisk angst
kan en kølig kvindehånd på panden
mon bestilles i receptionen

Det er lutter nyere huse i Worms
på ruinerne af middelalderbyen

efter krigens bombardementer -
halvtredserarkitekturen ensformig i gågade efter gågade -
går vi i en provinsby i DK måske?
men sproget omkring os og Die Linke's valgkamp
lige over for vor fortovscafé
fjerner frygten for at være det forkerte sted på det forkerte tidspunkt
de tre hårdkogte 15-års varyler med smøg i flaben
og kasketten omvendt på
selvbevidst kastende undersøgende blikke omkring sig
om vi nu bemærker hvor fucking stark de er
ikke bare Halbstarke som deres uddaterede forgængere
i læderjakker kaldtes i tresserne
de sidder der også dagen efter – samme sted
og generation efter generation vil der sidde
tre vrede, selvbevidste 15-årige og udfordre
de pæne som os på Café Bürgerlichkeit

men domkirken står, katolsk i sin vælde
midt i Luther Worms
og kun et skilt på en husvæg fortæller
her boede Martin Luther i 1534 under rigsdagen
hvordan havde han det under lagnet natten før
konfrontationen med kejser og kardinaler
han kunne ikke andet end stå fast
på evangeliets klare tilsigelse af
syndernes forladelse uden aflad og menneskeskabt fromhed
derfor kan vi som fri mennesker gå til
spisning i haven med tyske retter og god tysk øl og
en enkelt snaps mens
sensommer-september-sommeraftenen nok en gang
lader os smage de korte ærmers vellyst

på det lille torv i Neustadt an der Weinstrasse i dis
på kanten til regn og de stejle højder
kan hvem som helst spille rollen som universets hersker
dreje planetens akse mod nord eller syd med hænderne
se hvor planeten lyser og spejler huse, træer og biler
spejlbilledet kastes ud i rummet
hvor nord eller syd er meningsløse begreber
opfanges om en million år på en fjern planet i en anden galakse
af en mand som drejer planetens akse mod nord eller syd
vi kaster vort vand hvor vi kan
kører videre under højderne på den mindre vej
udsøger en tilfældig landsby under steilhanget
ser at tiden ikke står stille her
hvor biler kliner sig op ad rosendækkede velholdte huse
og far og datter sammen kører brændet i hus
mens Mutti fotograferer idyllen
kirken ligger længst inde
stikker forsagt sit tårn lidt op i luften og mimrer en klokkelyd
henover den håndmalede reklame for Naturfrisur.de

men under os breder vinmarkerne sig
Weingut efter Weingut kalder os til smagning
lige så hyppigt som Angela Merkel på valgplakaterne
appellerer til vort ansvarlige samfundssind

er det mon hende som vinker os ind i Maikammer?
Med ét har vi parkeret på den lille plads
hvor General der Infanterie Jakob Freiherr von Hartmann
iført slængkappe, støttende sig til sin sabel
ser indtrængende på os og synes at sige:
stem på Angela, hun har, trods sit køn, nosser som en elefant
og køb så for fan' et par flasker i Marktstrasse 7 - de er gode
vi fyrer kassen af – en lille del af den – og liflige flasker
lægges ved siden af resterne fra moder- og datter-udskænkningen
i det rodede oplagsrum for både vin og kasserede møbler et par dage før
næsten gratis men ret god til prisen
i slagterbutikken herskede civiliseret køkultur helt uden numre
skønt trængslen var stor foran udbuddet af pølser, speg og steg
og op steg vi atter, nåede pladsen foran Siegesdenkmal
til minde om det samlede Tysklands glørværdige sejr i 1871 over
arvefjenden Frankrig –
i 1969 omdøbt til Friedensdenkmal –
og sværdet i den nøgne rytters hånd blev udskiftet med en palmegren

her i 2013 atter en sejr for frokosten
og freden besegles i brødrenes hungrende indre
af pølser og postejer og den liflige vin
beskedent anrettet på bænkebuffeten
men indtaget med andagt under det pompøse monument
højt hævet over Rhindalens byer og vinmarker

I den lave sol tog rugbrødet os mætte tilbage til Worms
nu lutrede af vin og vejr og øl og kaffe gik vi hver til sit
søgte opfyldelse af personlige behov i gader og stræder
og på hospitalssengene i Parkhotel Prinz Carl

Judengasse – smukt restaureret – høje huse i krumt forløb
men ingen kippah-kalotter, ingen diskussion blandt mænd i sorte frakker
dog læses der aviser foran caféen
en vag aflagans af tidligere tiders kultur
På Synagogenplatz står synagogen restaureret i autentisk stil
i et glimt ser jeg røg og flammer vælte ud af vinduerne
det knitrende bål i Krystalnatten 1938
mens SA-folk holder nysgerrige tilskuere tilbage
Jeg tager min hat af ved indgangen, men tager den straks på igen
som buddet går.

Wie viele Mitglieder hat die Gemeinde,
og svaret er kort og præcist
„Null – es gibt keine Gemeinde mehr“
men rummet er indrettet efter Moselovens forskrifter
til hver en tid kan fællesbøn udføres her.
På væggene lange lister med de deporterede og dødes navne
indgraveret i metal - de må ikke glemmes
fornemmelsen af de dødes tilstedeværelse
universets sorte huller.

hundrede meter derfra i et grønt område
bølger røgen fra utallige vandpiber i solen
et ungdommeligt større selskab nyder en ouverture til lørdagstens lege
tysk og orientalsk oprindelse i samspil på denne lille plet jord

giver løfter for en fremtid, vi ikke kender
men håber det bedste for

For sidste gang slentrer brødrene gennem parken
hvor unge mennesker nyder varmen
søger målrettet den italienske restaurant for et
glimrende måltid i forskellige niveauer som man nu vil
den travle midaldrende kvinde – ejeren måske –
betjener os livligt og de gode flasker lines op
og til kaffen udløser en enkelt broders ønske om grappa
en stribe små klare glas på bordet
for rygtet sagde, at grappaen var god

den italienske iscafé arbejder som sædvanligt på højtryk
bæger efter bæger langes over disken -
eftertænksomme ansigtsudtryk
når smagen testes og nydes -
det er ikke øjeblikket til vigtige beslutninger
mens isen glider lindt ned i maven

efter dagens mange indtryk er trangen ikke stor til
udskejelser på sengekanten
kun i drømmenes forunderlige kaos -
men nattens koldfront med bulder og brag og regn ind ad vinduet
varsler efterårsdisede kølige dage

vi kører mod Frankfurt fyldte til randen af bacon og røræg
regnen pisker i byger mod vindspejlet
TomTom slår sig løs på egen boldgade
chaufføren råber fortvivlet sine frustrationer ud
og det er ikke let at finde den rette vej
det koster ikke selv at servicere vognen med brændstof
men frem når vi til check-in i rette tid
tager det sidste lystsvæv fra Top Frankfurt til Top Danmark

Hjemme igen